

Năm 1954, nhà th Trn Dn có làm bài th v i t a đ “Nh t đ nh th ng”.

Trong bài th dài khi n tác gi b đ u t này, có l nhi u ng i ch còn nh m y câu:

“Tôi b c đi
không th y ph
không th y nhà
Ch th y m a sa
trên màu c đ .”

Cái c m giác “tr ng r ng” c a ng i b c đi trong lòng ch đ c ng s n đôi khi cũng đ n v i t i m i đ Giáng Sinh v . Nhìn ph ph ng trong nh ng ngày chu n b Giáng Sinh, t i cũng th ng th y n i lên m t màu đ : màu đ c a b áo thùng thình c a ông già Noel, màu đ c a lá tr ng nguyên mà gi a cao đ c a mùa hè x Úc ng i ta v n có th “ép” ra cho b ng đ c, màu đ c a nh ng gói quà Giáng sinh, màu đ c a đ m i th bóng đèn giăng m c kh p n i. Xen v i màu đ y là nh ng th ph từng không th thi u c a mùa Giáng sinh nh ánh sao i, cây thông, nh ng chú nai kéo chi c xe tr t tuy t c a ông già Noel. Và dĩ nhiên, gi a nh ng màu s c s c s c a mùa Giáng Sinh, làm sao không th không nh c t i nh c Giáng Sinh.

Nh ng tuy t nhiên, dĩ gi a ph ph ng đô h i trong mùa Giáng Sinh, tôi i th y thi u m t đi u mà i ra không th thi u: thi u nhân v t chính c a ngày i . Có ngày Giáng Sinh nh ng xem ra không có ng i Giáng Sinh. Có Ngày sinh, nh ng không th y có ng i đ c sinh ra. M i i n ra ph hay ngay c nhìn vào nh ng trang hoàng c a m t s gia đình trong xóm tôi, tôi c g ng tìm hình nh c a m t Hải Nhi Giêsu, nh ng xem ra ánh đèn đi n có i ch a đ sáng đ tôi nh n ra Ngài ho c bóng dáng c a ông già Noel, c a nh ng con nai kh ng i đã che khu t hình bóng nh bé c a Ngài chẳng.

Tôi b ng nh i lá th c a m t c u bé vi t cho Hải Nhi Giêsu v i n i dung đ i khái nh sau: “Chúc m ng Giáng Sinh Hải nhi Giêsu. Ngài là ng i may m n nh t, vì đ c sinh ra trong Ngày Giáng Sinh.” (!!)

Bi t đầu đ i v i nhi u ng i, Giáng sinh ch còn là m t ngày sinh c a m t nhân v t mà ch ng còn ai bi t đ n tên tu i.

Nh ng mu n hay không, Noel 2010 v n mãi mãi là ngày sinh th 2010 c a Ngài. C t m c th i gian y, dù có g i là Công nguyên hay nh th nào đi n a, v n hàm ý r ng cách đây trên đ i 2000 năm, Ngài đã chào đ i. Ngài là m t nhân v t i ch s ch không ph i là huy n tho i. Tin nh n Ngài hay không là chuy n c a ni m tin, nh ng ai cũng ph i nhìn nh n r ng hai ngàn năm i ch s c a nhân lo i đã mang đ m đ u n c a Ngài và mãi mãi nhân lo i s không bao gi có th lo i b Ngài ra kh i i ch s c a mình. Tuyên x ng Ngài hay không là ni m xác tín riêng c a t ng cá nhân, nh ng khó có th ch i cải đ c r ng giáo hu n và cu c đ i c a Ngài đã làm thay đ i c c đi n th gi i và đ c bi t mang i m t cái nhìn m i v ph m giá con ng i. N u Ngài đã không sinh ra thì th gi i ngày nay có i đã ch ng bao gi đ t đ c ý ni m v ph m giá b t kh xâm ph m c a con ng i. Ngài sinh ra là đ nói r ng m i m t ng i sinh ra trên cõi đ i này đ u có m t nhân v đ c nh t vô nh và b t kh di nh ng. V i Ngài, đ c chào đ i, đ c s ng là quy n n n t ng nh t trong m i quy n c a con ng i. Giàu sang hay nghèo hèn, xinh đ p hay x u xí, thông minh hay đ n đ n, kh e m nh hay y u đau, lành i n hay khuy t t t, bình th ng hay đ đ ng...m i ng i đ u có m t ph m giá đ c nh t vô nh mà ng i khác không th có hay thay th đ c.

Đó là s đ i p c a mùa Giáng Sinh mà tôi khó có th tìm th y gi a nh ng huyền não c a ph ph ng. May cho tôi là v n còn có nh ng n i th ph ng đ tôi có th i ng nghe đ c s đ i p y. Trong m t bài thuy t gi ng mà tôi nghe đ c cách đây không lâu t i m t nhà th i vùng St Ives, B c Sydney, v linh m c m đ u b ng m t lo t nh ng than phi n xoay quanh nh ng đi u t h i c a th gi i ngày nay. Đ i lo i ng i ta nói r ng th gi i ngày nay không t t h n th gi i ngày x a. Nh ng có m t em bé i kh ng đ nh m t cách ch c n ch r ng t 6 năm nay, th gi i đã tr n t t h n th gi i ngày x a. Đ c h i lý do, em tr i i: “Th gi i hôm nay t t h n b i vì có tôi.” V i tôi, câu nói c a em bé này đã tóm l c toàn b s đ i p c a mùa Giáng Sinh mà năm nào tôi cũng mu n i ng nghe và hâm nóng i.

“Th gi i hôm nay t t h n b i vì có tôi”, m c dù tôi ch là m t k vô danh trong h n 6 t ng i đang có m t trên trái đ t này. Tôi sinh ra, đó là đ u t t cho tôi và cũng t t cho h n 6 t ng i khác đang quay qu n chung quanh tôi. Dù sao, trái đ t này v n còn r ng và có đ m t ch cho tôi cũng nh hàng hà sa s nh ng ng i s đ n sau tôi.

Theo b n “th vì khai sinh” do cha tôi p, tôi chào đ i trong tháng 12. T ngày b n c ra đ i, h c đ c đ u hay c a ng i Tây ph ng, tôi cũng bi t m ng ngày sinh c a mình. Tôi nghĩ r ng ngoài ngày T t là ngày sinh chung c a m i ng i Vi t nam, ngày sinh c a b t c ai cũng c n ph i đ c c hành. V i tôi, ngày sinh đáng đ c “m ng” h n thi đ u, đ c th ng quan ti n ch c hay đ t đ c m t chi n th ng trong b t c l nh v c nào, b i vì c hành ngày sinh c a m t ai đó là nói v i ng i đó “Cám n b n vì b n là b n. Cám n b n vì b n đã chào đ i. Cám n b n vì đã cùng tôi sát cánh bên nhau trên hành tinh này.” C hành m t ngày sinh là tôn vinh s s ng và vui m ng vì s s ng. Trong ngày sinh c a ai đó, chúng ta không chúc m ng: “Chúc m ng b n vì nh ng thành t u b n đã đ t đ c”. Chúng ta ch nên nói: “Cám n b n vì b n đã sinh ra và đang s ng gi a chúng tôi.”

Trong ngày sinh, chúng ta tôn vinh hi n t i. Chúng ta không than phi n vì nh ng b t h nh đã x y ra trong quá kh hay lo ng cho nh ng gì s đ n trong t ng l i. Trái i, chúng ta ch mu n nâng đ và nói v i ng i m ng sinh nh t: “Chúng tôi yêu th ng b n.” (x.Henri J.M Nouwen, Here and Now, Living in the Spirit trg 5)

Tôi r t thích m t bài th mà bác sĩ Đ H ng Ng c đã sáng tác sau n “đ đ” đ u tiên c a ông t i b nh vi n T Dũ, Sài Gòn h i năm 1965, khi ông v a m i ra tr ng. Lòng lâng lâng vì n đ u tiên đ c hoàn thành nhi m v cao c là giúp cho m tròn con vu ng, viên bác sĩ tr l i n vi t phía sau ph n b nh án lá th gi cho em bé s sinh nh sau:

“Khi em c t t ng khóc chào đ i

Anh đ i đ i n đ i chào em b ng n c i
L n lên nh đ ng h i t i sao có k c i ng i khóc
Trong cùng m t c nh ng nghe em

Anh nh vào m t em th thu c màu nâu
Nói là đ ng a đau m t
Ngay lúc đó em đã không nhìn đ i qua m t th c
Nh đ ng h i vì sao đ i t i đen

□□□□□□ Khi anh c t rún cho em
□□□□□□ Anh đã xin l i chân thành r i đó nhé
□□□□□□ Vì t nay em đã ph i cô đ n
□□□□□□ Em đã ph i xa đ a đằng lòng m□□□□□□□□

(Đ H ng Ng c, Cành Mai Sân Tr c, nxb Văn hóa Thông tin, Sài gòn 2004, trg 363-364)

Ngày nay, trên kh p th gi i và ngay trên chính quê h ng tôi, t ng phút t ng giây, có bi t bao nhiêu th nhi không nh ng không đ c may m n nh n đ c m t “l i chào” t m t l ng y hay ngay chính t ng i m đã c u mang mình, mà còn b t c đ t quy n c b n nh t là quy n đ c “chào đ i”.

Đ i v i nh ng th nhi h m h u y, th gi i bao la tuy t v i này tr n nên hoàn toàn vô nghĩa: th gi i s mãi mãi là “h vô” đ i v i nh ng ng i không đ c “chào đ i”.

Đ a bé đã đ c bác sĩ Đ H ng Ng c giúp “chào đ i” gi này đã là m t ng i “đ ng tu i” n u không làm ông làm bà thì cũng đã tr i qua nh ng cu c b d u. Dù có b d n xóc gi a sóng c ba đào c a cu c s ng, đ a bé y v n nh n ra r ng đ c chào đ i và “nh p cu c cùng chung s ph n con ng i” v i bao nhiêu ng i khác là m t di m phúc và vinh đ .

Đ c sinh ra qu là m t H ng ân l n nh t c a đ i ng i. May m n h n cho chúng ta, H ng ân này không ch x y ra m t l n trong đ i ng i mà v i b n năng h ng t i Chân, Thi n, M , m i ng i trong chúng ta luôn đ c m i g i đ “tái sinh”ngay trong đ i s ng này.

S ng là tái sinh. Nhà hi n tri t Hy l p nào đó có l đã mu n ám ch đ n s “tái sinh”không ng ng y c a ki p ng i khi ông nói r ng “không ai t m hai l n trong cùng m t dòng sông”. Khoa h c h n cũng mu n c ng c cái ý t ng y khi nói v i chúng ta r ng trong m t chu k nào đó, con ng i chúng ta thay da đ i th t không ng ng. Cũng nh loài r n hay tôm cua ph i l t da l t v đ l n thêm, xét v m t th lý, đ t n t i và “tr ng thành” con ng i cũng ph i không ng ng “thay da đ i th t”.

Tái sinh trong thân xác đã đành, chúng ta cũng luôn tái sinh trong hoàn cảnh sống. Không cần phải thay đổi căn tính như trình bày ở phần trước làm nhân chứng trong một vụ án có thể gây nguy hại cho tính mạng, một cuộc vượt biên, một tai nạn thảm khốc cũng đã biến chúng ta thành một con người khác.

Sâu xa hơn, bất cứ một sự hoán cải nào cũng là một cuộc “tái sinh”. Kitô giáo không ngừng kêu gọi con người “hoán cải” để mang lại “con người mới”. Với Phật giáo thì chúng ta buông dao búa kiếm xuống, con người cũng đã thành “phật”.

Khi được sinh ra, chúng ta không biết gì hết về giá trị của việc “chào đời”, không có chuyện là, không được quyên quyết được. Nói theo nhà sử Trữnh Công Sơn, “hết biết nào hóa kiếp thân tôi”. Nhưng với “tái sinh”, người trình bày hoàn cảnh khách quan đã đầy, đã phần do sự chuyển là, sự mong muốn và quyết tâm của người. Và điều tuy nhiên của “tái sinh” là nó có thể diễn ra vào bất cứ thời điểm nào của đời người. Không bao giờ là quá trễ để “tái sinh”. Điều quan trọng là người muốn “tái sinh” có đủ nghị lực và quyết tâm hay không. Và cả chúng ta nữa, liệu chúng ta có đủ kiên nhẫn, đủ lòng tin và yêu thương để giúp đỡ và khích lệ hay không.

Đây là lời mời gọi và thách thức trước tôi và tôi mời đến Giáng Sinh vậy. Tôi vẫn mang “ngày sinh” của tôi. Có lẽ tôi cũng đã tìm cái tu của cả Thiên Đàng để “trở lại qua một cuộc bể dâu” và “đau đớn lòng” vì những gì mình đã thấy trong cuộc đời này. Đó là thế. Đã mang tiếng khóc khi “chào đời” thì làm sao tránh khỏi bước “đón chào” bằng vô vàn khổ đau. Những người ngoài nhìn vào cuộc đời bể dâu này, tôi vẫn nhìn ra không biết bao nhiêu ân phúc mà cuộc đời đã dành cho tôi để chia sẻ niềm vui sướng “đời vẫn mãi mãi đáng sống”.

“Phật tử giá quá nhiều để được “làm người” một cách sung mãn đến quá ít người nhận thấy hay có thể cảm thấy được giá... Phật dùng cả hai tay để vịn bả sự an toàn và dám liều sống. Một tay để ôm lấy thế giới như một người yêu. Một tay để đón nhận đau khổ như một người kiên sống. Một tay để đem nghi ngờ và bóng tối như cái giá để hiểu biết. Một tay để có một ý chí sắt đá trong nghịch cảnh, những người luôn chấp nhận mọi hiểm nguy của sống và chết.” (Morris L. West, trong “Shoes of the Fisherman”)

Lời “chúc mừng Giáng Sinh” mà tôi muốn dành cho mình mỗi năm chính là quyết tâm mãi mãi “tái sinh” để mỗi ngày có một “đời sống mới”, hết mình trong thân phận con người. Đó

Sinh Lão Bnh T

Tác Giả: Chu Thp

Thứ Hai, 27 Tháng 12 Năm 2010 21:22

dù có ph i qu n qu i trong ki p ng i đ y kh đầu, tôi v n c g ng “chào đ i” b ng n c i hân hoan, trân tr ng đón nh n m i t t đ p t m i phía và trao t ng l i, và trên h t, luôn tin t ng và b ng lòng v i chính con ng i đ y d y khuy t đ m và b t toàn c a mình.